

عنوان مقاله:

ادبیات کودک و خلاقیت

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

ناصره محقر - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

ادبیات کودک، اصطلاحی ترکیبی است، که از دو عنصر اصلی کودک و جوهر ادبی تشکیل شده است. خلاقیت در ادبیات کودک، عامل آفرینش تصاویر و ایده‌های جدیدی است که میتواند بارور کننده‌ی جهانی تازه و سرشار از مفاهیم نو در ذهن جستجوگر و نقاد کودک و نوجوان باشد. خلاقیت به معنای ارایه‌ی فکری تازه، محصولی نو و پدیده‌های منحصر به فرد است. خلاقیت فرآیندی است که به حل مسایل و تولید سازه‌های نو، مفهومی‌سازی، ارایه‌ی اشکال هنری، علمی و صنعتی منجر میشود. تاکید بر خاصیت بدیع بودن، یگانگی و تازگی محصول و همچنین ابداعی و اختراعی بودن آن در تمام تعریفهایی که در حوزه‌های مختلف با موضوع خلاقیت صورت گرفته، وجود دارد. تفکر خلاق با تخیل کنترل شده سر و کار دارد. فرد خلاق قبل از آنکه چیزی نو ارایه دهد، ابتدا در تخیل خویش کراتبتکاریش را میسازد و اجزای آن را کم و زیاد میکند و بدینترتیب، زمینه‌ی مناسب برای شکلگیری فکر ابتکاری ایجاد میگردد. عامل خلاقیت در ادبیات، باعث میشود تا کودک و نوجوان به قصه‌ها، داستانها و شعرهایی که فکر و ذهن را برای کنجکاوی و سوالهای بیشتر تحریک میکند، یعنی به نادیده‌ها و ناشنیده‌ها علاقه‌ی بیشتری نشان دهد. تعریف دقیق خلاقیت با مفهوم معماگونه و رازآلودی که در مکانیسم خودبه همراه دارد، شاید بسیار دشوار باشد، ولی به صورت کلی، خلاقیت ترکیبی است از ابتکار، انعطافپذیری و حساسیت نسبت به محیط اطراف که موجب دستیابی به نتایج متفاوت و ایده‌های نو میگردد

کلمات کلیدی:

ادبیات کودک، کودک، خلاقیت، تفکر خلاق، ابتکار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581690>

